

Pozměňovací návrhy

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk 724)

1. V Čl. I se za dosavadní bod 4. se vkládají nové bod 5. a 6., které znějí:

„5. Za § 3 se vkládá nový § 3a, který včetně nadpisu zní:

„§ 3a

Autorská práva k dílům placeným z veřejných prostředků

Pokud byl vznik díla financován plně z veřejných prostředků, zajistí poskytovatel veřejných prostředků nejpozději ke dni uzavření smlouvy, souhlas nositele práv umožňující veřejnosti volné užití díla po celou dobu trvání majetkových práv k dílu, nestanoví-li zvláštní zákon jinak a nejde-li o dílo výtvarné, dílo architektonické vyjádřené stavbou nebo dílo urbanistické. U děl financovaných pouze z části platí věta první přiměřeně. Podrobnosti stanoví vláda nařízením.“

6. V § 74, 78, 82, 86 a § 94 odst. 1 se před slovo „§4“ vkládají slova „§3a,“.

Následující body se přečíslojí

2. V Čl. I se za dosavadní bod 9. vkládají nové body 10. až 15., které včetně poznámek pod čarou znějí:

„10. V § 21 dosavadní odstavce 1 a 2 včetně poznámek pod čarou nově znějí:

„ (1) Provozováním rozhlasového a televizního vysílání díla se rozumí poskytování pořadů a dalších částí vysílání, které jsou díly, uspořádaných v rámci programu, včetně služeb přímo souvisejících s programem, které jsou díly, provozovatelem vysílání veřejnosti prostřednictvím sítí elektronických komunikací *) v podobě chráněné nebo nechráněné podmíněným přístupem **) za účelem simultánního sledování pořadů a dalších částí vysílání.

(2) Pro definici rozhlasového a televizního vysílání a provozovatele rozhlasového a televizního vysílání platí ustanovení zvláštního právního předpisu. ***)

*) Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

**) Zákon č. 206/2005 Sb., o ochraně některých služeb v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a služeb informační společnosti.

***) Zákon č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.

11. V § 21 se dosavadní odst. 3 až 5 zrušují.

Dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odst. 3 a 4.

12. Nadpis § 22 nově zní „**Provozování převzatého rozhlasového a televizního vysílání**“. A dále v § 22 odst. 1 a 2 nově znějí:

„ (1) Provozováním převzatého rozhlasového a televizního vysílání příjem vysílání původních rozhlasových a televizních programů nebo jejich podstatných částí, včetně služeb přímo

souvisejících s programy nebo s podstatnými částmi programu, a jejich současné, úplné a nezměněné šíření pro veřejnost prostřednictvím sítí elektronických komunikací *). Za nezměněné šíření se považuje i šíření české verze televizního programu prvotně vysílaného v cizím jazyce.

(2) Pro definici převzatého rozhlasového a televizního vysílání a provozovatele převzatého rozhlasového a televizního vysílání platí ustanovení zvláštního právního předpisu***).“

13. Nadpis § 23 nově zní „**Provozování příjmu rozhlasového či televizního vysílání**“.

14. V § 23 věta první nově zní „Provozováním příjmu rozhlasového či televizního vysílání se rozumí zpřístupňování díla zařízením technicky způsobilým k individuálně volitelné reprodukci rozhlasového či televizního vysílání za účelem dosažení přímého nebo nepřímého hospodářského prospěchu nebo mající povahu činnosti především hospodářské.“

15. V § 23 dosavadní věta třetí nově zní „Za provozování příjmu rozhlasového a televizního vysílání se nepovažuje zpřístupňování díla podle § 18 odst. 3_

- a) organizačními složkami státu *) v jimi užívaných objektech,
- b) organizačními složkami zřízenými organizačními složkami státu *) za účelem jiným než dosažení zisku, v jimi užívaných objektech,
- c) bezpečnostními sbory **) v jimi užívaných objektech,
- d) organizacemi zřízenými zvláštním právním předpisem za účelem jiným než dosažení zisku v jimi užívaných objektech,
- e) územně samosprávnými celky v jimi užívaných objektech,
- f) organizacemi zřízenými územně samosprávnými celky za účelem jiným než dosažení zisku v jimi užívaných objektech a při prezentaci jejich činnosti,
- g) školami a školskými zařízeními, které nebyly zřízeny nebo založeny za účelem dosažení zisku, v rámci výuky a její prezentace,
- h) vysokými školami, které nebyly zřízeny nebo založeny za účelem dosažení zisku, v rámci výuky a její prezentace,
- i) zdravotnickými zařízeními, které nebyly zřízeny nebo založeny za účelem dosažení zisku v jimi užívaných objektech při poskytování péče,
- j) registrovanými poskytovateli sociálních služeb***), kteří nebyli zřízeni nebo založeni za účelem dosažení zisku, v jimi užívaných objektech při poskytování péče,
- k) výchovnými ústavy a věznicemi v jimi užívaných objektech,
- l) provozovateli rozhlasového a televizního vysílání ze zákona ****) za účelem vlastní činnosti a prezentace vlastní činnosti a výsledků této činnosti.

*) zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů

**) např. zákon č. 237/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů

zákon č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky,

zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráž

zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách

***) na základě zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách

****) zákon č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.““.

Následující body se přečíslovají.

3. Dosavadní bod 24. nově zní:

I. Varianta

„24. V § 30a odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „na papír nebo podobný podklad fotografickou technikou nebo jiným postupem s podobnými účinky, s výjimkou případu, kdy jde o vydaný notový záznam díla hudebního či hudebně dramatického,“ nahrazují slovy „pomocí přístroje k zhotovování tiskových rozmnoženin na papír nebo podobný podklad”.”

II. Varianta

„24. V § 30a odst. 1 závěrečné části ustanovení se slova „na papír nebo podobný podklad fotografickou technikou nebo jiným postupem s podobnými účinky, ” nahrazují slovy „pomocí přístroje k zhotovování tiskových rozmnoženin na papír nebo podobný podklad” a dále se za slova „s výjimkou případu” vkládají slova „podle písmen b) a d)”.”

4. Za dosavadní bod 25. se vkládá nový bod 26., který zní:

„26. V § 31 odst. 1 se na konci písm. c) středník nahrazuje čárkou a vkládá se nové písm. d), které zní:

„d) užije výňatky z díla nebo drobná celá díla pro účely parodie, karikatury nebo parafráze či koláže jako vyjádření svobody projevu;“.”

Následující body se přečísľují.

5. Za dosavadní bod 26. se vkládá nový bod 27., který zní:

„27. V § 32 se vkládají nové odst. 3, 4. a 5., které včetně poznámky pod čarou znějí:

„(3) Do práva autorského nezasahuje vlastník sbírky muzejní povahy poskytující veřejně prospěšné služby, vybrané veřejné služby a standardizované veřejné služby*), užívající rozmnoženinu díla, které je současně sbírkovým předmětem, jako ilustraci v katalogu nebo při propagaci sbírky nebo její části, a to v tištěné podobě a v podobě umožňující dálkový přístup.

(4) Rozmnoženinu či ilustrační vyobrazení fotografií nebo postupem podobným fotografií díla dle odst. 3. lze dále bezplatně užít za účelem, ze kterého nebude mít uživatel přímý či nepřímý hospodářský prospěch. Vlastník sbírky muzejní povahy i uživatel je vždy povinen uvést jméno autora díla, je-li to možné a nejde-li o dílo anonymní, název díla a identifikaci sbírky muzejní povahy či majitele originálu díla.

(5) Fotografická rozmnoženina či dokumentační nebo ilustrační vyobrazení fotografií nebo postupem podobným fotografií díla dle odst. 3 samo nemůže být autorským dílem.

*) ve smyslu zák. 122/2000 Sb., § 2, odst. 1, 5, 6, a 7“.”

Následující body se přečísľují.

6. Za dosavadní bod 26. se vkládá nový bod 28., který zní:

„28. V § 34 odst. c) včetně poznámek pod čarou nově zní:

„c) v odpovídající míře dílo v evidovaném periodickém tisku*), televizním či rozhlasovém vysílání**) či službě přímo související s programem***) provozovatele vysílání s licenci****) nebo provozovatele vysílání ze zákona*****), nebo ve veřejně nezpłatně dostupné informačně vyhledávací či informačně agregační službě poskytované prostřednictvím sítí elektronických komunikací, zpřístupňujících zpravodajství o aktuálních věcech politických,

hospodářských, kulturních nebo náboženských, uveřejněné již v jiném hromadném sdělovacím prostředku nebo jeho překlad; takto převzaté dílo a jeho překlad lze i jinak užít.

*) §7 zákona 46/2000 Sb. o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů

***) § 2 odst. 1 písm. a) zákona 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

****) § 2 odst. 1 písm. o) zákona 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

*****) § 3 odst. 1 písm. a) zákona 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

*****) Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů.““

Následující body se přečísľují.

7. Za dosavadní bod 47. se vkládá nový bod 48., který zní:

„48. V § 40 odst. 4 se věta druhá zrušuje.“

Následující body se přečísľují.

8. Za dosavadní bod 63. se vkládá nový bod 64., který zní:

„64. V § 94 odst. 1 se za slovo „ustanovení“ vkládá slovo „§ 3,“ a dále se odstavec 2 se zrušuje.“

Následující body se přečísľují.

9. V dosavadním bodu 64. § 103 dosavadním odst. 7 se na začátek textu vkládá věta „Kolektivní správa podle tohoto ustanovení nezahrnuje oprávnění kolektivního správce vymáhat nárok na vydání bezdůvodného obohacení a na náhradu škody na účet nositele práv bez jeho souhlasu.“

10. V dosavadním bodu 64. § 100d dosavadní odst. 4 včetně poznámky pod čarou nově zní:

„(4) Kolektivní správce je povinen poskytovat informace nositelům práv a veřejnosti za podmínek a způsobem, který stanoví pro veřejnou instituci zvláštní zákon*.“

*) zákon č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů“.

11. Za dosavadní bod 74. se vkládá nový bod 75., který zní:

„75. V Příloze č. 1 bod 6. nově zní:

„6. Odměna podle § 25 odst. 5 činí:

a) v prostorách knihoven zapsaných do evidence podle knihovního zákona v závislosti na počtu evidovaných uživatelů knihovny, pokud je provozovatelem služby knihovna, případně jí ovládaná osoba

1. do 500 evidovaných uživatelů 10 Kč měsíčně za jeden přístroj,
2. 501 až 1 400 evidovaných uživatelů 30 Kč měsíčně za jeden přístroj,
3. 1 401 až 5 000 evidovaných uživatelů 50 Kč měsíčně za jeden přístroj,

4. 5 001 až 10 000 evidovaných uživatelů 200 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 5. více než 10 000 evidovaných uživatelů 300 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 6. Národní knihovna a Moravská zemská knihovna 500 Kč měsíčně za jeden přístroj;
- b) v prostorách škol a školských zařízení v závislosti na počtu evidovaných studentů, pokud je provozovatelem služby škola nebo školské zařízení, případně jí ovládaná osoba
1. do 500 evidovaných studentů 10 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 2. 501 až 1 400 evidovaných studentů 30 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 3. 1 401 až 5 000 evidovaných studentů 50 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 4. 5 001 až 10 000 evidovaných studentů 200 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 5. více než 10 000 evidovaných studentů 500 Kč měsíčně za jeden přístroj;
- c) v prostorách vysokých škol a univerzit v závislosti na počtu studentů fakulty, pokud je provozovatelem služby vysoká škola nebo univerzita, případně jí ovládaná osoba
1. do 500 evidovaných studentů fakulty 10 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 2. 501 až 1 400 evidovaných studentů fakulty 30 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 3. 1 401 až 5 000 evidovaných studentů fakulty 50 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 4. 5 001 až 10 000 evidovaných studentů fakulty 200 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 5. více než 10 000 evidovaných studentů fakulty 500 Kč měsíčně za jeden přístroj;
- d) v prostorách
- A) organizačních složek státu*) v jimi užívaných objektech,
 - B) organizačních složek zřízenými organizačními složkami státu*) za účelem jiným než dosažení zisku, v jimi užívaných objektech,
 - C) bezpečnostních sborů**) v jimi užívaných objektech,
 - D) organizací zřízených zvláštním právním předpisem za účelem jiným než dosažení zisku, v jimi užívaných objektech,
 - E) územně samosprávných celků v jimi užívaných objektech,
 - F) organizací zřízených územně samosprávnými celky za účelem jiným než dosažení zisku v jimi užívaných objektech a při prezentaci jejich činnosti,
 - G) zdravotnických zařízení, které nebyly zřízeny nebo založeny za účelem dosažení zisku, v jimi užívaných objektech,
- v závislosti na počtu přístrojů v provozovně určených k zhotovování tiskových rozmnoženin za úplat, pokud je provozovatelem služby instituce dle písm. A-G, případně jí ovládaná osoba, a to nikoliv za účelem hospodářského prospěchu
1. za 1 přístroj v provozovně 50 Kč měsíčně,
 2. 2 až 3 přístroje v provozovně 60 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 3. 4 až 5 přístrojů v provozovně 70 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 4. více než 5 přístrojů v provozovně 80 Kč měsíčně za jeden přístroj;
- e) v prostorách poskytovatelů rozmnožovacích služeb, které nespádají pod bod a), b), c) a d) zvlášť za každou provozovnu a v závislosti na počtu přístrojů určených k zhotovování tiskových rozmnoženin za úplat, umístěných v prostorách provozovny
1. za 1 přístroj v provozovně 500 Kč měsíčně,
 2. 2 až 3 přístroje v provozovně 600 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 3. 4 až 5 přístrojů v provozovně 700 Kč měsíčně za jeden přístroj,
 4. více než 5 přístrojů v provozovně 800 Kč měsíčně za jeden přístroj.

*) zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů

**) např. zákon č. 237/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů
 zákon č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky,
 zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní
 zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách“.

Následující body se přečíslují.

Odůvodnění PN 1.:

Veřejná sféra vytváří v rámci své činnosti plně za veřejné prostředky velké množství autorských děl. Ne všechna tato díla, ačkoliv byla třeba vytvořena z veřejných prostředků, jsou úředními díly. Na jiná než úřední díla se vztahuje standardní režim autorského práva. Příkladem je, pokud fotograf fotografuje pro ministerstvo budovu ministerstva a ministerstvo dá fotografie na web, ještě tím neuděluje licenci k jejich dalšímu šíření. Jiným příkladem je zhotovení stavební dokumentace na objednávku – za současné právní úpravy si ji veřejná správa objedná, ale nemůže s ní plně disponovat a dokonce ji odmítá dát s odkazem na autorská práva k nahlédnutí občanům. § 14a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. se odkazuje na autorský zákon, ale v autorském zákoně chybí ustanovení, které by veřejnému sektoru vůbec ukládalo si autorská práva vyjednat, aby mohl následně podle citovaného ustanovení udělit platnou licenci.

V takovém případě by však měla mít veřejnost k těmto dílům přístup. Navrhujeme tedy zahrnout tuto zásadu do zákona s tím, že podrobnosti by stanovila vláda nařízením (např. by přijala za vzor určité licence Creative Commons), které by se vztahovalo na všechny úřady a veřejné instituce, jejichž činnost je financovaná výhradně nebo z části z veřejných prostředků.

Pro díla vytvořená americkou vládou nebo pro ni najatými osobami, jí podřízenými civilními institucemi nebo pro ně najatými osobami, platí licence „public domain“ či jiné licence umožňující volné, nezaplatněné šíření bez omezení, ale s uvedením autora a zdroje.

Odůvodnění PN 2:

Zákonodárce měl při formulaci tohoto paragrafu problém s pojmy, navázanými na regulační rámec rozhlasového a televizního vysílání, který vychází z evropských směrnic. Stávající znění je v současné době jedenáct let zastaralé. Proto je třeba paragrafy 21, 22 a 23 reformulovat.

*Termín „provozování rozhlasového a televizního vysílání“ dle stávajícího znění § 23 se liší od pojmu „rozhlasové a televizní vysílání“, „provozování rozhlasového a televizního vysílání“ a souvisejícího pojmu „provozovatel rozhlasového a televizního vysílání“ dle příslušných definic § 2 odst. 1 zákona 231/2001 Sb. o rozhlasovém a televizním vysílání, který v tomto případě plní roli lex specialis a kterému odpovídá pojem „Vysílání rozhlasem nebo televizí“ dle §21 a pojmy „Přenos rozhlasového nebo televizního vysílání“ a „kabelový přenos rozhlasového nebo televizního vysílání“ dle § 22. Jelikož doba se změnila, televizní vysílání je digitální, tak zákon o elektronických komunikacích určil pro všechny způsoby přenosu signálu sjednocující termín „sít' elektronických komunikací“ – jak pro prostředky terestrické, tak kabelové či družicové. Zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání navíc definuje v §2 odst. 1 a dalších paragrafech, co je "rozhlasové a televizní vysílání" či "převzaté rozhlasové a televizní vysílání" a v §2 odst.3 – 7 co není. Zejména je podstatné ustanovení §2 odst. 5, které říká, že **vysíláním není vysílání, které nemá povahu činnosti především hospodářské** nebo které nesoutěží s televizním vysíláním, vysílání, které není určeno k příjmu veřejností, a vysílání, jehož hlavním účelem není poskytování pořadů a zároveň se nejedná o televizní vysílání programů, nebo vysílání, které nemůže přímo nebo nepřímo přijímat veřejnost v žádném členském státě Evropské unie prostřednictvím zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci televizního vysílání, které je dostupné v obchodní síti.*

Proto tento pozměňovací návrh sjednocuje terminologii, včetně negativního vymezení, odpovídajícího regulačnímu rámci, který je konformní jednak s evropskými směrnicemi, jako je Směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování

televizního vysílání, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání, ale i oborovými normami českého právního řádu, z těchto směrnic vyplývajících, jako je zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a zákon č. 206/2005 Sb., o ochraně některých služeb v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a služeb informační společnosti.

Televizní nebo rozhlasový přijímač je zákonem 231/2001 Sb. definován jako „**zařízení** technicky způsobilé **k individuálně volitelné reprodukci** rozhlasového či televizního vysílání“.

„Sdělováním díla veřejnosti“ podle § 18 odst. 3 **se přitom nerozumí** „provozování rozhlasového a televizního vysílání“, ale „provozování **příjmu** rozhlasového či televizního vysílání pomocí zařízení technicky způsobilého **k individuálně volitelné reprodukci** rozhlasového či televizního vysílání“ – tedy odpovědností za zapnutí rozhlasového či televizního přijímače v místnosti, kde je přítomno neurčité množství osob, které můžeme řadit do souhrnného pojmu „veřejnost“. Český právní řád neobsahuje všeobecně platnou definici pojmu **veřejnost**. Termín veřejnost se váže k neurčité skupině osob, zatímco opakem je neveřejnost, kterou rozhodnutí Nejvyššího správního soudu chápe jako „přístupnost jenom **určitému okruhu** osob. Jak široký je okruh ten, zůstává lhotejno.“ (NSS 845/1923). Což je konformní s nálezem Evropského soudního dvora. Veřejností se tudíž nerozumí pacienti nemocnice, uživatelé služeb domu s pečovatelskou službou ani žáci při výuce. Na vzdělání, sociální služby i resocializaci lze navíc vztáhnout důvody hodné zvláštního zřetele. Návrh proto rozšiřuje okruh vyjmutých vedle uživatelů služeb zdravotních o uživatele služby vzdělávací, sociální a nápravně výchovné, u kterých se nejedná o „veřejnost“ a u kterých nemá jednotlivec k dílům přístup z místa a v době, které si zvolí a kam nemá přístup neurčité množství lidí, které můžeme podřadit pod termín veřejnost.

Definice termínu veřejnost vychází z rozhodnutí Evropského soudního dvora o hotelových pokojích v *cause* SGAE vs. Rafael Hotels, věc C-306/05 s ohledem na hlavní cíl směrnice 2001/29/ES. Tisk 724/0 proto hotelové pokoje z § 23 vypouští. Vzhledem k bodu 37 odůvodnění rozsudku C-306/05, kde „Soudní dvůr rozhodl, že v rámci tohoto pojmu se výraz „veřejnost“ týká neurčitého počtu potenciálních televizních diváků (rozsudky ze dne 2. června 2005, Mediakabel, C-89/04, Sb. rozh. s. I-4891, bod 30, a ze dne 14. července 2005, Lagardère Active Broadcast, C-192/04, Sb. rozh. s. I-7199, bod 31).“ a bodu 44 odůvodnění rozsudku nemohou být nyní navržené služby považovány za rovnocenné službám hotelovým, ve kterých jde o „poskytnutí dodatečné služby s cílem dosažení určitého zisku“. Navíc dle bodu 51 odůvodnění rozsudku C-306/05 platí, že „podle ustanovení směrnice 2001/29 a smlouvy WIPO o právu autorském zahrnuje právo na sdělování veřejnosti zpřístupnění děl veřejnosti takovým způsobem, že **každý jednotlivec má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.**“

(CELEX:62005CJ0306)

Vzhledem k tomu, že stát, jeho organizační složky ani armáda či police, a také ani obce a kraje, stejně tak organizace, které tito zřídí za účelem jiným než dosahování zisku, neexistují za účelem dosahování zisku jako podnikatelé, neměli by nést náklady, které je legitimní považovat od osob, které používají zpřístupňování díla vysílaného rozhlasem či televizí k zvýšení atraktivity svého podnikání. Televizní a rozhlasové přijímače stát, jeho organizační složky ani armáda či police, a také ani obce a kraje vlastní a používají nikoliv k zábavě či rozptýlení svých zaměstnanců v pracovní době, ale jako prostředek informování veřejnosti či získání informací o mimořádných událostech či krizových stavech. Z jejich užívání nemají nejmenší hospodářský prospěch. Vzdělávací instituce, které nebyly zřízeny nebo založeny za účelem dosažení zisku, registrovaní poskytovatelé sociálních služeb, kteří nebyli zřízeni nebo založeni za účelem dosažení zisku či zdravotnická zařízení, která nebyla zřízena nebo založena za účelem dosažení zisku, stejně jako

resocializační instituce a provozovatelé vysílání ze zákona, jsou subjekty působící pouze ve veřejném zájmu, což by měl zákon zohlednit. Na vzdělání, sociální služby i resocializaci lze navíc vztáhnout důvody hodné zvláštního zřetele, které Evropská unie uznává jako odůvodnění jejich podpory a zvláštního zacházení. Návrh proto rozšiřuje okruh vyjmutých vedle uživatelů služeb zdravotních i o služby vzdělávací, sociální péče a nápravně výchovné, u kterých se navíc nejedná o „veřejnost“ dle bodu 51 odůvodnění rozsudku C-306/05. U výše vyjmenovaných institucí ani jednotlivců nemá většina k dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.

Stávající znění § 23 s navrženými změnami

§ 23

Provozování rozhlasového či televizního vysílání **Provozování příjmu rozhlasového či televizního vysílání**

*Provozování rozhlasového či televizního vysílání díla se rozumí zpřístupňování díla vysílaného rozhlasem či televizí pomocí přístroje technicky způsobilého k příjmu rozhlasového či televizního vysílání. **Provozování příjmu rozhlasového či televizního vysílání se rozumí zpřístupňování díla zařízením technicky způsobilým k individuálně volitelné reprodukci rozhlasového či televizního vysílání za účelem dosažení přímého nebo nepřímého hospodářského prospěchu nebo mající povahu činnosti především hospodářské.** Za zpřístupňování díla pomocí přístrojů technicky způsobilých k příjmu rozhlasového a televizního vysílání ubytovaným v rámci poskytování služeb spojených s ubytováním, jsou-li tyto přístroje umístěny v prostorách určených k soukromému užívání ubytovanými osobami, přísluší autorům odměna, která v úhrnu za všechny kolektivní správce nesmí přesáhnout 50 % výše poplatku za jeden přístroj stanovenou zvláštním zákonem^{1b)}. **Za provozování příjmu rozhlasového a televizního vysílání se nepovažuje zpřístupňování díla podle § 18 odst. 3 :***

- a) **organizačními složkami státu^{*)} v jimi užívaných objektech,**
- b) **organizačními složkami zřízenými organizačními složkami státu^{*)} za účelem jiným než dosažení zisku, v jimi užívaných objektech,**
- c) **bezpečnostními sbory^{**)} v jimi užívaných objektech,**
- d) **organizacemi zřízenými zvláštním právním předpisem za účelem jiným než dosažení zisku v jimi užívaných objektech,**
- e) **územně samosprávnými celky v jimi užívaných objektech,**
- f) **organizacemi zřízenými územně samosprávnými celky za účelem jiným než dosažení zisku v jimi užívaných objektech a při prezentaci jejich činnosti,**
- g) **školami a školskými zařízeními, které nebyly zřízeny nebo založeny za účelem dosažení zisku, v rámci výuky a její prezentace,**
- h) **vysokými školami, které nebyly zřízeny nebo založeny za účelem dosažení zisku, v rámci výuky a její prezentace,**
- i) **zdravotnickými zařízeními, které nebyly zřízeny nebo založeny za účelem dosažení zisku v jimi užívaných objektech při poskytování péče,**
- j) **registrovanými poskytovateli sociálních služeb^{***)}, kteří nebyli zřízeni nebo založeni za účelem dosažení zisku, v jimi užívaných objektech při poskytování péče,**
- k) **výchovnými ústavami a věznicemi v jimi užívaných objektech,**
- l) **provozovateli rozhlasového a televizního vysílání ze zákona^{****)} za účelem vlastní činnosti a prezentace vlastní činnosti a výsledků této činnosti.**

^{*)} zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů

^{**)} např. zákon č. 237/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů
^{****)} zákon č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky.

zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráž

zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách

***) na základě zákona č.108/2006 Sb., o sociálních službách

****) zákon č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů“.

†b) Zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Odůvodnění PN 3. I. Varianta:

Toto ustanovení zákona má nežádoucí účinek, že zatímco všechna díla zachycená na papíru nebo podobném podkladu je ve veřejných knihovnách možné kopírovat, v případě notového záznamu díla hudebního či hudebně dramatického (notovin) platí zákaz, přičemž navíc znění zákona svádí některé knihovny k tomu, že zakazují kopírovat dokonce i volná díla. Podle našeho názoru nemá takový postup oporu v platném unijním právu.

Podle směrnice 2001/29/ES:

Členské státy mohou stanovit výjimky nebo omezení práva na rozmnožování podle článku 2 v těchto případech: (...)

b) u jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, a to za podmínky, že nositelé práv získají spravedlivou odměnu [...].

Pod vyjádření „jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči“ v bodě b) jistě spadají i notoviny, a proto je navrhovaná úprava v souladu s evropským právem. Pokud se navíc navrhuje drastické navýšení příjmů nakladatelů (a tedy i hudebních nakladatelů – zvýšení poplatku za výpůjčku na čtyřnásobek) od kolektivních správců, jeví se výše uvedené rozšíření jako naprosté minimum.

Takové ustanovení by mělo pozitivní vliv na přístup mládeže a odborné veřejnosti k jinak těžko dostupným notovinám, u kterých je problém dostupnosti snad ještě závažnější než u literárních děl. Bylo by podporou hudební kultury a hudebního vzdělávání, zejména interpretů vážné hudby, kteří jsou mimo jiné ohroženi i nedostupností notových záznamů. U většiny interpretace vážné hudby navíc nejde o dosahování zisku, neboť příjmy z interpretace vážné hudby jsou většinou bagatelní, sotva pokrývající režii.

Úplné znění § 30a s vyznačením změn i dle návrhu 724/0:

Do práva autorského nezasahuje

- a) fyzická osoba, která pro svou osobní potřebu,*
- b) právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která pro svou vlastní vnitřní potřebu,*
- c) ten, kdo na objednávku pro osobní potřebu fyzické osoby,*
- d) ten, kdo na objednávku pro vlastní vnitřní potřebu právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby*

*zhotoví tiskovou rozmnoženinu díla na papír nebo podobný podklad **pomocí přístroje k zhotovování tiskových rozmnoženin na papír nebo podobný podklad** fotografickou technikou nebo jiným postupem s podobnými účinky, s výjimkou případu, kdy jde o vydaný notový záznam díla hudebního či hudebně dramatického, a v případech podle písmen c) a d) řádně a včas platí odměnu podle § 25.*

(2) Ustanovení § 30 odst. 4 až 6 se použijí obdobně.

Odůvodnění PN 3 II.Varianta:

Ustanovení § 30a odst. 1 autorského zákona má nyní ten nežádoucí účinek, že zatímco všechna díla zachycená na papíru nebo podobném podkladu je ve veřejných knihovnách možné kopírovat, v případě notového záznamu díla hudebního či hudebně dramatického (notovin) platí zákaz, přičemž navíc znění zákona svádí některé knihovny k tomu, že zakazují kopírovat dokonce i volná díla. Podle našeho názoru nemá takový postup oporu v platném unijním právu.

Podle směrnice 2001/29/ES:

Členské státy mohou stanovit výjimky nebo omezení práva na rozmnožování podle článku 2 v těchto případech: (...)

b) u jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, a to za podmínky, že nositelé práv získají spravedlivou odměnu [...].

Pod vyjádření „jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči“ v bodě b) jistě spadají i notoviny, a proto je navrhovaná úprava v souladu s evropským právem. Pokud se navíc navrhuje drastické navýšení příjmů nakladatelů (a tedy i hudebních nakladatelů – zvýšení poplatku za výpůjčku na čtyřnásobek) od kolektivních správců, jeví se výše uvedené rozšíření možnosti kopírování jako určité částečně vyvažující opatření.

Takové ustanovení by mělo pozitivní vliv na přístup mládeže a odborné veřejnosti k jinak těžko dostupným notovinám, u kterých je problém dostupnosti snad ještě závažnější než u literárních děl. Na druhou stranu oprávněné zájmy nakladatelů by nebyly dotčeny, neboť by se tato výjimka nevztahovala na profesionální hudební tělesa, která si notoviny opatřují pronájmem.

Úplné znění § 30a s vyznačením změn:

Do práva autorského nezasahuje

- a) fyzická osoba, která pro svou osobní potřebu,
- b) právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která pro svou vlastní vnitřní potřebu,
- c) ten, kdo na objednávku pro osobní potřebu fyzické osoby,
- d) ten, kdo na objednávku pro vlastní vnitřní potřebu právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby

zhotoví tiskovou rozmnoženinu díla na papír nebo podobný podklad ~~fotografickou technikou nebo jiným postupem s podobnými účinky~~ **pomocí přístroje k zhotovování tiskových rozmnoženin na papír nebo podobný podklad**, s výjimkou případu **podle písmen b) a d)**, kdy jde o vydaný notový záznam díla hudebního či hudebně dramatického, a v případech podle písmen c) a d) řádně a včas platí odměnu podle § 25.

(2) Ustanovení § 30 odst. 4 až 6 se použijí obdobně.

Odůvodnění PN 4:

Navrhuje se začlenit v souladu s evropskou směrnicí (která výjimku pro parodii či karikaturu, parafrázi či koláž umožňuje, ale nevyžaduje) výjimku pod citací, kam je řazena i komentářovou literaturou. Z důvodu větší právní jistoty tvůrců a uživatelů parodií či karikatur je vhodné, aby byla v zákoně uvedena výslovně. Ustanovení v § 38g tím není dotčeno.

Odůvodnění PN 5:

Navržená právní úprava fakticky pouze kodifikuje obecně zavedenou praxi a odstraňuje výkladové nejasnosti především u děl výtvarného umění, která podléhají ochraně v rámci autorského práva a současně jsou sbírkovými předměty vlastníků sbírek muzejní povahy zapsaných do Centrální evidence sbírek (CES) a poskytujících veřejně prospěšné služby, vybrané veřejné služby a standardizované veřejné služby. Možnost zveřejňovat reprodukce (rozmnoženiny) sbírkových předmětů v katalogích v tištěné a elektronické podobě je pro muzea a galerie (ve smyslu zák. 122/2000 Sb., muzea výtvarného umění) a jejich odbornou a vzdělávací činnost, stejně jako pro poskytování výše uvedených veřejných služeb klíčová.

Analogie už v současnosti je v autorském zákoně obsažena, ale pouze s odkazem na knihovní zákon viz § 37, odst. (4) v platném znění autorského zákona.

Odůvodnění PN 6:

V zájmu maximálního naplnění ústavního práva veřejnosti na informace pro svobodné utváření názorů nelze omezovat citace a odkazy na „konkurenční“ zpravodajství jeho zapovězením. To je nepřípustné omezení, které není ve veřejném zájmu, tak jak je formuloval Evropský parlament a Rada Evropy.

*Zpravodajství se musí týkat i událostí a věcí **kulturních**, nejen politických, hospodářských a náboženských. Mediální informace o aktuálních kulturních událostech tvoří zásadní informační službu, napomáhající zachování a rozvoji národní kultury a kultivující demokracii.*

*Výjimka **vidovaného** či **licencovaného** hromadného sdělovacího prostředku – vidovaného dle zákona o periodickém tisku, licencovaného dle zákona o rozhlasovém a televizním vysílání či vysílatele ze zákona o ČT či zákona o ČRo. U elektronických médií jde i o služby přímo související s programem. Jen tak lze odlišit tyto subjekty, regulované odpovědností za obsah, od nijak neregulované blogosféry a soukromých uživatelů internetu.*

*„**Veřejně nezpлатně dostupnou informačně vyhledávací či informačně agregací službou poskytovanou prostřednictvím sítí elektronických komunikací**“ se s odkazem na formulace rozumí např. internetová služba Google News, Yahoo News či jiná služba v síti elektronických komunikací, agregující a indexující informace třetích stran, jejichž úryvky následně zveřejňuje s odkazem na původní zdroje a plní tím veřejně prospěšnou informační a vyhledávací službu. Podstatná je nezpлатně dostupnost veřejnosti. Zveřejňuje de facto pouze název díla, krátkou citaci díla s aktivním odkazem na původní zdroj. Pro účely hypertextového vyhledávání ovšem tato služba agreguje strojově čitelným způsobem obsah, který ale nezveřejňuje. Existence těchto služeb v síti elektronických komunikací tvoří páteř služeb informační společnosti 21. století.*

Nejedná se ovšem například o mediální monitorovací službu Newton Media Search, která je podmíněně přístupná pouze za úplaty pro omezený počet registrovaných uživatelů, je zřízená primárně za účelem hospodářského prospěchu a u které se obsah duplikuje pod redakční kontrolu firmy a následně užívá v plném znění a na smluvní bázi s vypořádáním práv vlastníků.

Původní znění § 34 s vyznačenými změnami:

§ 34

Úřední a zpravodajská licence

Do práva autorského nezasahuje ten, kdo užije

a) v odůvodněné míře dílo na základě zákona pro účely veřejné bezpečnosti, pro soudní nebo správní řízení nebo k jinému úřednímu účelu nebo pro parlamentní jednání a pořízení zápisu o něm,

b) dílo ve spojitosti se zpravodajstvím týkajícím se aktuálních událostí, a to v rozsahu odpovídajícím informačnímu účelu,

e) v odpovídající míře dílo v periodickém tisku, televizním či rozhlasovém vysílání nebo jiném hromadném sdělovacím prostředku zpřístupňujícím zpravodajství o aktuálních věcech politických, hospodářských nebo náboženských, uveřejněné již v jiném hromadném sdělovacím prostředku nebo jeho překlad; takto převzaté dílo a jeho překlad lze i jinak užít; převzetí ani jiné následné užití podle tohoto ustanovení však není přípustné, je-li zapovězeno,

c) v odpovídající míře dílo v evidovaném periodickém tisku^{*)}, televizním či rozhlasovém vysílání^{}) či službě přímo související s programem^{***}) provozovatele vysílání s licenci^{****}) nebo provozovatele vysílání ze zákona^{*****}), nebo ve veřejně nezpoplatněně dostupné informačně vyhledávací či informačně agregační službě poskytované prostřednictvím sítí elektronických komunikací, zpřístupňujících zpravodajství o aktuálních věcech politických, hospodářských, kulturních nebo náboženských, uveřejněné již v jiném hromadném sdělovacím prostředku nebo jeho překlad; takto převzaté dílo a jeho překlad lze i jinak užít.**

d) politický projev nebo úryvky veřejné přednášky nebo podobných děl v rozsahu odpovídajícím informativnímu účelu; právo autora na užití takových děl v souboru zůstává nedotčeno;

v případech podle písmen b) až d) je vždy nutno uvést jméno autora, nejde-li o dílo anonymní, nebo jméno osoby, pod jejímž jménem se dílo uvádí na veřejnost, a dále název díla a pramen, ledaže je to v případech podle písmen b) a d) nemožné.

*) §7 zákona 46/2000 Sb. o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů

***) § 2 odst. 1 písm. a) zákona 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

****) § 2 odst. 1 písm. o) zákona 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

*****) § 3 odst. 1 písm. a) zákona 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

*****) Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů. “

Odůvodnění PN 7:

Rušená věta zvyšuje na dvojnásobek nárok při porušení autorského zákona (bezodůvodné obohacení). To je v našem právním řádu unikum pouze v právu duševního vlastnictví a neexistuje věcné opodstatnění, proč by autorské právo mělo mít privilegované postavení, např. proti neoprávněnému odebrání cizího majetku, kde se platí rozdíl majetku, nikoliv jeho dvojnásobek.

Úplné znění s vyznačením navrhovaných změn:

(4) Právo na náhradu škody a na vydání bezodůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů zůstává nedotčeno; místo skutečně ušlého zisku se autor může domáhat náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání takové licence v době neoprávněného nakládání s dílem. ~~Výše bezodůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládal s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem.~~

Odůvodnění PN 8:

Právo k databázi ve smyslu § 88 a násl. autorského zákona je zvláštním právem, které zakazuje vytěžování a zakazování celého obsahu databáze jiným osobám než jejímu pořizovateli. Je přitom podstatné, že toto omezení se vztahuje i na databáze mechanicky vytvořené a uspořádané, například veřejné rejstříky úřadů státní správy, evidence soudních rozhodnutí apod. V takovém případě nejsou naplněny podmínky omezení práva na informace podle čl. 17 odst. 4 Listiny a je potřeba aplikovat výluky z autorského práva pro úřední díla, stejně jako u autorských děl v § 3.

Plné znění § 94 s navrhovanými změnami:

§ 94

Použití úpravy hlavy I

(1) Ustanovení ~~§ 3~~, § 4, § 6, § 9 odst. 2 až 4, § 12 odst. 2, § 13 až 15, § 18 odst. 2 a 4, § 27 odst. 8, § 27a, § 27b, ~~§ 28 odst. 1~~ § 28, § 29, § 30 odst. 1 a 3, a § 40 až 44 platí přiměřeně i pro pořizovatele databáze.

(2) Ustanovení § 3 písm. a) platí přiměřeně i pro pořizovatele databáze, která je součástí právního předpisu.

Odůvodnění PN 9:

Podle současného znění je kolektivní správce oprávněn podávat žaloby na uživatele osiřelého díla, tedy díla, jehož autora se nepodařilo dohledat. Máme za to, že není úkolem kolektivních správců vybírat poplatky za ty autory, kteří nemají v úmyslu svá práva nijak vykonávat a nehlásí se o ně. Na druhou stranu by zůstalo zachováno, že uživatel si může u kolektivního správce objednat licenci, nemusí hledat autora osiřelého díla a má možnost díky licenci užívat dílo s právní jistotou.

Úplné znění § 103 odst. 7 s vyznačením změn:

(7) Kolektivní správa podle tohoto ustanovení nezahrnuje oprávnění kolektivního správce vymáhat nárok na vydání bezdůvodného obohacení a na náhradu škody na účet nositele práv bez jeho souhlasu. Pro výkon kolektivní správy pro nositele práv k osiřelému dílu se použije Hlava IV přiměřeně.

Odůvodnění PN 10:

Předně současné znění § 100d odst. 4 je velmi zjednodušené, neboť systematicky neupravuje okruh informací, které je kolektivní správce oprávněn odepřít. Jeví se tak vhodnější zvolit odkaz na systematickou úpravu v zákoně č. 106/1999 Sb. Vedle toho kolektivní správce, který vykonává povinnou kolektivní správu, vybírá od veřejnosti poplatky na základě zákonné povinnosti. Taková instituce by měla fungovat zcela transparentně. Nejjednodušší způsob, jak to zajistit, je uložit povinnost informování podle zvláštního zákona. Nejvyšší správní soud i Ústavní soud v řadě případů dovodily, že veřejnou institucí dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. může být i právnická osoba soukromoprávní povahy, jako je typický případ kolektivního správce. Není tedy důvod, proč by podobné povinnosti neměly být spojeny i s kolektivní správou.

Nezveřejnění osobních údajů dle § 4 zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů a obchodního tajemství dle § 504 zákona č. 89/2012 Sb. nového občanského zákoníku je v původním znění zbytečné a dokonce kolizní s příslušnými zákony. Toto znění pozměňovacího návrhu nezveřejnění osobních údajů a obchodního tajemství nevylučuje, ale podřizuje ho obecnému režimu právních předpisů pro nakládání s osobními údaji a obchodním tajemstvím, které jsou platné pro soukromé i pro veřejné instituce. Dle § 12 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím nesmí povinná osoba odmítnout poskytnutí informace, ale musí příslušným způsobem informace upravit tak, aby osobní údaje či obchodní tajemství neobsahovaly (poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.). Soud pak v případě sporu může požadovat sdělení důvodů, pro které byla informace označena za obchodní tajemství, může posoudit jejich relevanci a může požadovat důkaz prokazující, jak kolektivní správce zajišťuje odpovídajícím způsobem jejich utajení.

Odůvodnění PN 11:

Právo na odměnu v souvislosti s rozmnožováním díla pro osobní potřebu a vlastní vnitřní potřebu je do značné míry mezním, spekulativním ustanovením zákona, předpokládající kopírování chráněných děl. Což neplatí pro úřady, které kopírují skoro výhradně úřední díla. Účelem regulace odměn není sankcionování neziskových subjektů, které provádějí kopírování jako součást plnění svého primárního poslání, ale vyžadování odměn od těch subjektů, kteří kopírování provádějí jako hlavní podnikatelskou činnost za úplaty obsahující mimo režijních nákladů i zisk. Zákon by měl chápat odměnu za oprávněný podíl na obohacení z kopírování. Za důvody hodné zvláštního zřetele, legitimizující sníženou sazbu, by měly být považovány v tomto případě veřejná správa, vzdělání a zdravotní péče – v tomto případě provozování služby v prostorách radnic, Czechpointů, vzdělávacího zařízení či zdravotnického zařízení samotným provozovatelem, a to nikoliv za účelem hospodářského prospěchu, pouze jako veřejně prospěšné služby pro občany.

Progresivní sazba u komerčních poskytovatelů rozmnožovacích služeb je dána předpokládaným vyšším obratem při koncentraci rozmnožovací techniky v provozovně a ziskovostí.